

riget Danmarks Hypotekbank“ at træffe nærmere Bestemmelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelse af en ny Serie indenfor Laanefonden med særskilt solidarisk Ansvar, til hvilken Laantagere ved Laanenes Forfaldstid kan overføre deres Laan. Laanene udbetales i Kasseobligationer. Bestemmelserne i denne Lovs §§ 1—6 finder i saa Fald tilsvarende Anvendelse, medens de øvrige Vilkaar for Udlaan fastsættes af Indenrigsministeren under Hensyntagen til de til den Tid raadende Forhold paa Laanemarkedet.

§ 10.

De nærmere Regler for Fondens Virksomhed fastsættes af Indenrigsministeren i et Regulativ, om hvilket Tilsynsraadet for „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ foretager Indstilling.

Efter hvert Regnskabsaars Afslutning fastsætter Finansministeren, hvilken Del af Hypotekbankens Administrationsudgifter Laanefonden vil have at udrede.

§ 11.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Foranstaaende Lovforslag blev i den foreliggende Skikkelse — dog uden den nu i § 4, 3die Stykke, indeholdte Tilføjelse — fremsat i Folketinget den 3. Juni 1932 (Folketingstidende Sp. 5174) og vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 23. Juni 1932 (Tillæg C. Sp. 2283) med den fornævnte Tilføjelse. Forslaget blev oversendt til Landstinget inden Slutningen af Rigsdagssamlingen 1931—32, men naaede ikke frem til Behandling. Forslaget fremsættes nu i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget i Folketinget. Man skal til Forslaget knytte følgende Bemærkninger:

Efter Ministeriets Formening er en væsentlig Aarsag til den stedfundne stærke Indskrænkning af Boligbyggeriet under de nedadgaaende Konjunkturer den Udvikling paa Rentemarkedet, som medfører, at der ved Prioritering af Nybygninger maa regnes med meget store Kurstab. Da det saavel af Hensyn til Vigtigheden af at sikre en nogenlunde normal Tilgang af nye Boliger som af Hensyn til Opretholdelsen af Arbejdet indenfor Haandværkerfagene og de Industrier, der har Tilknytning til Byggeriet, er af den største Betydning at modvirke Standsningen af Boligbyggeriet, vil

det være vigtigt at søge den Risiko for Boligbyggeriet, som et unormalt Kurstab paa første Prioriteten frembyder, i nogen Grad udlignet.

Det er nærliggende at tilstræbe noget saadant ved Udstedelse af Kasseobligationer, der bærer en nominelt højere Rente end de Kasseobligationer, med hvilke Kreditforeningslaan i Byejeendomme hidtil er blevet udbetalt, f. Eks. 5 à 5 $\frac{1}{2}$ pCt. Dette frembyder imidlertid den Betænkelighed, at Laantagerne i en Aarrække af 45—60 Aar holdes fast paa en høj Rente. Saa fremt Løbetiden for et Laan med højere Rente end den almindelige derimod gøres forholdsvis kort, maa man mene, at Betænkelighederne ved den højere Rente væsentlig formindskes. Dersom Kurserne paa almindelige Kreditforeningslaan bedres inden det kortfristede Laans Udløbstid — en Mulighed, som man efter Erfaringerne med Hensyn til Kurser paa Kreditforeningsobligationer maa tillægge Betydning — vil det korte Laan til sin Tid kunne afløses af et normalt forrentet Kreditforeningslaan.

Man maa endvidere mene, at Udstedelse af Kasseobligationer af den paagæl-